

Folkethinget, har Folkethinget ikke ifinde at forlade

Seg har dernæst her tilligemed endel andre ærede Medlemmer foreslaaet, at § 9 skulde udgaa. Ved 2den Behandling indlod jeg mig paa en nærmere Kritik af denne Paragraf i dens Enkeltheder overfor den oprindelige Forslagsstiller. Den ærede Forslagsstiller afsviste mine Indvendinger dengang meget kort og syndig, men det glæder mig nu at se, at han ved Omredaktionen har taget mine Indvendinger tilfølgende paa alle Punkter; men jeg kan desuagtet ikke Andet, skjøndt jeg vedkjender mig Grundprincippet i Paragrafen, som den nu foreligger, end ønske, at det ærede Thing dog, som Sagerne nu staa her, vil lade Paragrafen udgaa. Det ærede Thing maa overfor ensidig Fastholden af denne Paragraf betænke, at Regeringen i dette Dieblit er repræsenteret af en Indenrigsminister, der ved Forpagningssagens 1ste Behandling i Landstthinget har udtalt sig saameget i Overensstemmelse med Folkethingets Ansuelser om Fæsternes Interesser ved Fæstespørgsmaalet, som ingen anden Indenrigsminister nogensinde tidligere har gjort. Naar Folkethinget staa overfor en Minister, som i den Grad stiller sig paa et billigt Standpunkt overfor Fæsternes Sag, og naar man har forkastet saa ubetydelige Ændringer som de, der vare stillede til de 6 første Paragrafer, saa forekommer det mig, at vi næsten skyldte den høitærede Minister at følge ham i hans Forslag om § 9. Vi maa dog betænke, at kun med den Ændring, der med Forslag Nr. 17 skjodes tilfide, blev der virkelig nogen Rimelighed i et Afdrag i Retten ved § 6, medens efter den Ændring, som man forleden Dag vedtog under Nr. 16, vil man formindste Godseierens Ret i Henseende til den Jord, som overlades til ham, ved som udtaget til fri Raadighed at tage det med i Beregning, som han har udlagt til Bondebrug, enten til mindre Huseiere eller som Eng til andre Fæstere, altsaa ligefrem Jord, der vedbliver at være i Bondebrug, og som den høitærede Minister derfor med bedste Grund krævede ikke skulde medregnes efter § 6. Det lod til, at man fra de forskellige Sider i Thinget ikke kunde faa Syn paa, at den ærede Ministers For-

bring var i overordentlig Grad billig, og derfor ønsker jeg nu ret, at man ved at stemme fuldtaligt mod § 9 vil vise, at man virkelig vil en Overenskomst med den høitærede Minister. Seg tror, hvad jeg ogsaa tidligere har udtalt, at § 9 godt fra Principets Standpunkt kan forsvares, men paa den anden Side tror jeg ogsaa, at den ved 2den Behandling foreslaaet i en meget mangelfuld Skikkelse, som jeg tidligere har berørt. Men hertil kommer, at jeg befrygter, at den her ved 3die Behandling endnu befinder sig i en ligesaa mangelfuld, ja uantagelig Skikkelse. Det er et meget vigtigt Punkt i § 9, som den nu foreligger, at Godseieren, naar han bortfæster Gaarden til Fremmede, skal afstaa $\frac{1}{4}$ af Indfæstningssummen og $\frac{1}{4}$ af det 25 Dobbelte af den aarlige Afgift, men her befinder man sig virkelig i en aldeles uløselig Kollision overfor § 3 i Lov af 19de Februar 1861, thi naar Godseieren efter denne den nye Lovbestemmelse faar i Indfæstning f. Ex. 3,000 Rd. og altsaa indbetaler til Statskassen 750 Rd., saa kan den Ting sige, at den nye Fæster bør Maret efter, og saa skal Godseieren efter § 3 i Loven af 19de Februar 1861 betale til hans Efterladte 2,900 Rd., og han kommer altsaa ialt til at betale 3,650 Rd., medens han kun har faaet 3,000 Rd. i Indfæstning. Altsaa fordi Godseieren har overladt en Fæster Gaarden i Fæste i 1 Mar, skal han have en Udgift af 650 Rd. Det Samme vil kunne blive Tilfældet med det 25dobbelte Beløb af de aarlige Afgifter og andre lignende Indtægter. Efter Forslaget skal Godseieren i det nævnte Tilfælde afstaa $\frac{1}{4}$ af det 25dobbelte af Landgildet eller $6\frac{1}{4}$ Mars Landgilde til Statskassen, men bør Fæsteren Maret efter, faar han som Indtægt kun 1 Mars Landgilde og har altsaa ligeledes, fordi han har bortfæstet, en Udgift af $5\frac{1}{4}$ Mars Landgilde. Det gaar jo imidlertid virkelig ikke an at paalægge Godseieren muligen en ligefrem Udredelse af saa overmaade store Udgifter, fordi han i 2, 3 eller 4 Mar har overladt en Gaard til en Anden i Fæste. Dette er altsaa en uløselig Kollision i den Redaktion, som foreligger, og maatte kunde man allerbedst komme bort fra denne ubehagelige Situation, naar For-